

บทความวิจัย (Research Article)

ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน
กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

The Relationship between Professional Learning Communities of
Teachers and Academic Administration in Rajanagarindra School
Cluster under The Secondary Educational Service Area Office 2 Bangkok

อรอนงค์ วงศา¹ สมกุล ถาวรกิจ²

Onanong Wongsat¹ Somkul Tharwonkit²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

^{1,2}Faculty of Education, Siam Technology College

*Corresponding Author, e-mail: yuionanong.9451@gmail.com

Received: November 12, 2020; Revised: December 31, 2020; Accepted: January 27, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน 2) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม 2) การบริหารงานวิชาการ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน การบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาในสหวิทยาเขตราชนครินทร์

Abstract

The objectives of this research were 1) to study professional learning community of teachers 2) to study the academic administration 3) to examine the relationship between professional learning community of teachers and the academic administration in Rajanagarindra School Cluster under the Secondary Educational Service Area Office II. The sample of this study consisted of 226 people. The research instrument were the questionnaires with 1-5 Likert's and the structured interview. The statistics used for the data analyses were percentage, mean, standard deviation and Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient. The result of the research showed that 1) the professional learning community of teachers in Rajanagarindra School Cluster under the Secondary Educational Service Area Office II was performed at the high level. When considered in each aspect, it was found that the knowledge sharing and development were performed at the highest level. The shared values and vision were performed at the lowest level. 2) the academic administration in Rajanagarindra

School Cluster under the Secondary Educational Service Area Office II was generally performed at the high level. When considered in each aspect, it was found that the evaluation and the credit transfer were performed at the highest level. The cooperation in the development of educational institutions and other organizations was performed at the lowest level. 3) the relationship between the professional learning community of teachers and the academic administration in Rajanagarindra School Cluster under the Secondary Educational Service Area Office II over all were at the high level at the statistically significant level of 0.01.

Keywords: Professional Learning Communities of Teachers, Academic Administration, Rajanagarindra School Cluster

บทนำ

การบริหารงานวิชาการเป็นพันธกิจของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 (Office of the Basic Education Commission, 2007) หัวใจของการบริหารสถานศึกษา คือ การบริหารงานวิชาการ ส่วนหัวใจของการบริหารงานวิชาการ คือ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ (Vehachat, 2007) ดังนั้น การพัฒนาคนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการให้ได้โดยเร็ว เพื่อให้ทันต่อการนำประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง และมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกบนพื้นฐานของความเป็นไทย ผลจากการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการมีหลายด้าน เช่น ปัญหาการขาดแคลนครู ครูสอนไม่ตรงกับสาขาที่จบมา ขาดความชำนาญในการทำหลักสูตร และการนำเทคโนโลยีมาใช้ ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร (Pumpuang, 2016)

รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2559 และ 2560 พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ

ภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 (The Secondary Educational Service Area Office 2, 2019, pp. 12-13) จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ลดลง ดังนั้น ผู้บริหารควรนำผลการประเมินไปศึกษาหาสาเหตุ เพื่อปรับปรุงแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พร้อมทั้งพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Teacher professional learning community) เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนในวิชาชีพครูที่มีความรู้ความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มาร่วมแลกเปลี่ยน แบ่งปันเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ร่วมกัน ทำให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปประยุกต์และปรับใช้ตามแต่สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะเปลี่ยนแปลงการทำงานของครูจากวัฒนธรรมแบบเดิมที่ทำงานอย่างโดดเดี่ยว มาเป็นการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมุ่งมั่นให้เกิดผลลัพธ์ต่อสมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับครูและทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดสังคมแห่งความรู้ที่อาศัยความร่วมมือเป็นฐานในการปรับตัวและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครูเป็นชุมชนที่ทำให้เกิดการปรับปรุงทักษะ เจตคติ ความเข้าใจ กระตุ้นการปฏิบัติงานของครู และกลุ่มครูพัฒนาจากการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ (Systematic training) เป็นการพัฒนาตนเอง (Self development) เป็นการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) จนในที่สุดกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่อง (Wisalaporn et al., 2002, p. 13)

สถานศึกษาในสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้จัดให้มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู (PLC) ตามนโยบายที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และนโยบายที่ 3 ด้านการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในจุดเน้นเพื่อขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติ (The Secondary Educational Service Area Office 2, 2019, pp. 21-22)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพ จึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา

สหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการ และนำข้อมูลที่ได้ปรับปรุงพัฒนาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของบุคลากรแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน หน่วยงานการศึกษา หน่วยงานทั่วไป และผู้สนใจ ไปใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

1. การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การปฏิบัติของบุคลากรในโรงเรียน โดยการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และนำมาถ่ายทอด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ ประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียน เพื่อนำความรู้ ความคิดที่เกิดขึ้นมาพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล ศึกษาแนวคิดจากนักวิชาการต่าง ๆ มาทำการจัดกลุ่มองค์ประกอบของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ และสังเคราะห์แล้วนำมาแจกแจงความถี่ตามนักวิชาการที่มีความเห็นตรงกัน ได้สรุปปัจจัยสำคัญ 5 ด้านขององค์ประกอบของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ประมวลได้ดังนี้

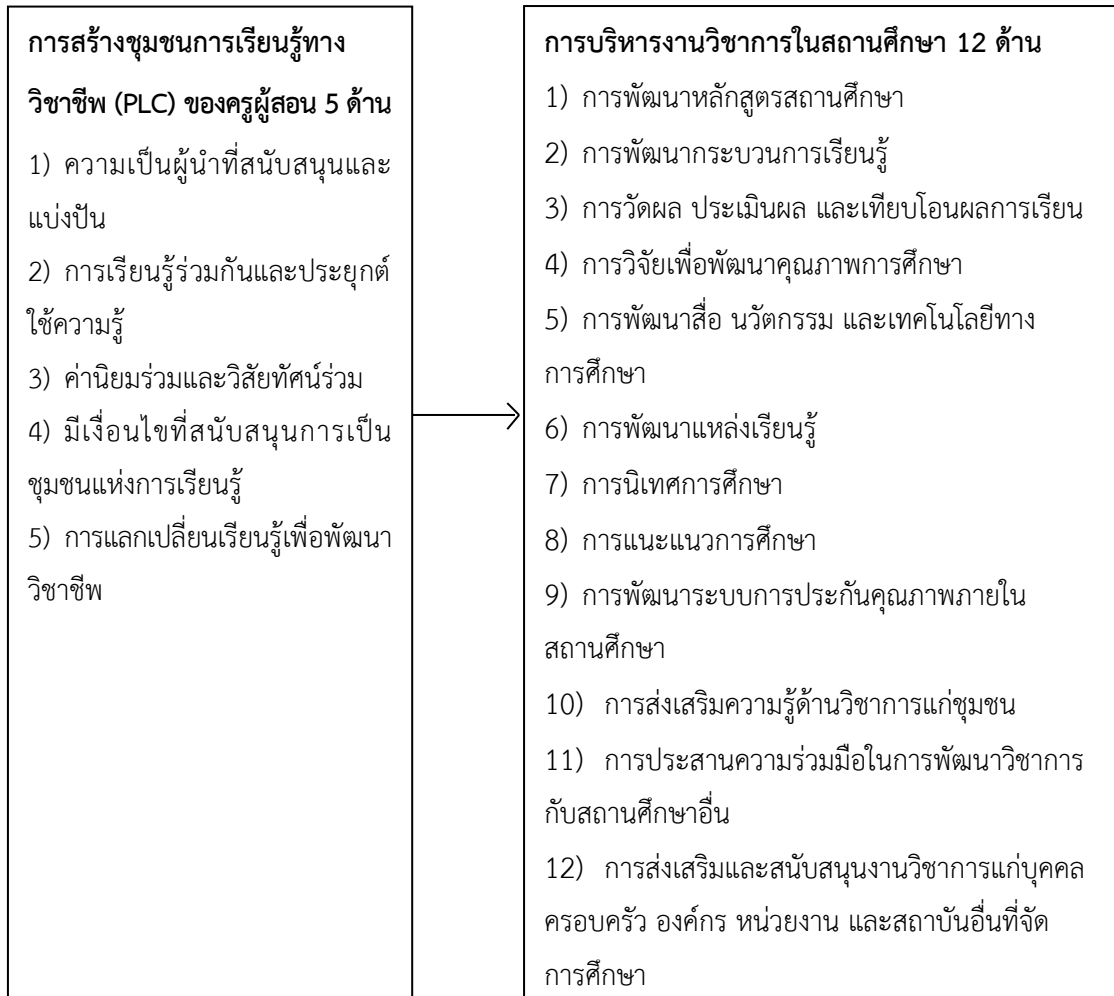
- 1) ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน
- 2) การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์ใช้ความรู้
- 3) ค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม
- 4) มีเงื่อนไขที่สนับสนุนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้

5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

2. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนสอน ให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความประพฤติดี มีลักษณะนิสัยที่ดี และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ผู้วิจัยได้กำหนดเอาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ มีดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสภวิทยาชตตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำนวน 560 คน แบ่งออกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 11 คน ครู จำนวน 549 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษา สหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปในการประมาณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู จำนวน 226 คน แบ่งออกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 5 คน ครู จำนวน 221 คน

2. กลุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ ได้แก่ ครู สถานศึกษละ 1 คน จำนวนทั้งหมด 5 คน จากการสุ่มแบบเจาะจง จากหัวหน้าโครงการ/หัวหน้างานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์และนำเสนอเป็นรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

1. ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในสถานศึกษา และตอนที่ 3 การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา วิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน โดยการใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแปลความหมายช่วงระดับความคิดเห็น ออกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert, 1967, pp. 90-95)

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ (r) ตามแนวคิดของ Elifson, Runyon, and Haber (1996, p. 238)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ ครูผู้สอน	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน	4.01	0.55	มาก	4
2. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์ใช้ความรู้	4.11	0.48	มาก	2
3. ด้านค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม	3.96	0.16	มาก	5
4. ด้านการมีเงื่อนไขที่สนับสนุนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้	4.02	0.54	มาก	3
5. ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	4.35	0.39	มาก	1
รวม	4.09	0.48	มาก	

จากตารางพบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์ใช้ความรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม

2. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.35	0.41	มาก	2
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.05	0.47	มาก	8
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.42	0.44	มาก	1
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.06	0.50	มาก	7
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.10	0.79	มาก	6
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	3.97	0.59	มาก	10
7. การนิเทศการศึกษา	4.17	0.50	มาก	4
8. การแนะแนวการศึกษา	4.20	0.49	มาก	3
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	4.11	0.50	มาก	5
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน	3.96	0.57	มาก	11
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.95	0.67	มาก	12
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	4.05	0.51	มาก	8
รวม	4.12	0.47	มาก	

จากตารางพบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน (X_t) กับการบริหารงานวิชาการ (Y_t) ในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇	Y ₈	Y ₉	Y ₁₀	Y ₁₁	Y ₁₂	X _t	Y _t
X ₁	1																		
X ₂	.887**	1																	
X ₃	.840**	.862**	1																
X ₄	.889**	.891**	.848**	1															
X ₅	.758**	.804**	.699**	.822**	1														
Y ₁	.691**	.638**	.502**	.582**	.642**	1													
Y ₂	.845**	.880**	.816**	.855**	.720**	.740**	1												
Y ₃	.697**	.698**	.573**	.687**	.770**	.860**	.759**	1											
Y ₄	.680**	.703**	.614**	.652**	.669**	.668**	.828**	.662**	1										
Y ₅	.557**	.575**	.667**	.595**	.510**	.458**	.638**	.430**	.558**	1									
Y ₆	.728**	.795**	.853**	.773**	.665**	.650**	.884**	.644**	.790**	.674**	1								
Y ₇	.704**	.740**	.651**	.706**	.741**	.681**	.835**	.764**	.918**	.535**	.837**	1							
Y ₈	.594**	.679**	.808**	.688**	.758**	.315**	.632**	.481**	.610**	.526**	.776**	.713**	1						
Y ₉	.824**	.853**	.922**	.859**	.809**	.572**	.810**	.680**	.693**	.614**	.853**	.774**	.845**	1					
Y ₁₀	.736**	.783**	.757**	.731**	.622**	.615**	.851**	.603**	.826**	.603**	.897**	.856**	.703**	.817**	1				
Y ₁₁	.793**	.835**	.899**	.816**	.726**	.603**	.862**	.645**	.777**	.658**	.948**	.826**	.824**	.916**	.901**	1			
Y ₁₂	.800**	.758**	.804**	.720**	.692**	.805**	.815**	.780**	.740**	.630**	.840**	.767**	.646**	.842**	.820**	.860**	1		
X _t	.945**	.955**	.925**	.958**	.861**	.650**	.888**	.726**	.709**	.630**	.826**	.755**	.757**	.920**	.785**	.880**	.815**	1	
Y _t	.827**	.858**	.863**	.834**	.792**	.747**	.926**	.777**	.867**	.732**	.948**	.906**	.784**	.908**	.917**	.951**	.915**	.898**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางพบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($r = 0.898$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสภานศึกษาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลของการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในสถานศึกษาสภานศึกษาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพราะครูผู้สอนมีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นประจำ สม่ำเสมอ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพราะครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพกันอย่างเป็นประจำ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้ครูได้นำปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหามาพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูได้มีการนิเทศการเรียนการสอนระหว่างเพื่อนครู มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการนิเทศและกำกับติดตาม เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tongtaweeyot (2017) ทำการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีการปฏิบัติด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูสร้างเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนานักเรียนให้ได้มาตรฐานของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากผู้บริหารและครูจะต้องสร้างค่านิยมวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อพัฒนานักเรียนให้ได้มาตรฐานของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tongtaweeyot (2017) ทำการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีการปฏิบัติด้านการสร้างค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วมกันอยู่ในระดับมาก

2. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสภานศึกษาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพราะครูมีการปฏิบัติงานวิชาการเป็นประจำ สม่ำเสมอ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพราะครูมีการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนที่ชัดเจน เป็นลำดับขั้นตอน สามารถตรวจสอบได้ ทำให้

การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้นและจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเมื่อผู้บริหารและครูจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้นและจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จะทำให้การวัดผลและประเมินผลนั้นเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Inpong (2012) ทำการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตยานนาวา มีการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูมีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชนและมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น เป็นการสร้างองค์กร สร้างเครือข่าย จะทำให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Inpong (2012) ทำการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตยานนาวา มีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสหวิทยาเขตราชชนกนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เพราะการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนทำให้ทราบถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ทำให้ครูมีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Wongsiri (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพการสอนของครู พบว่ามีความสัมพันธ์กัน สอดคล้อง Charoenpoom (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับการเป็น

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในสถานศึกษา

1.1 ด้านความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผลการวิจัยพบผู้บริหารมีการสนับสนุนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน ผู้บริหารควรนำความคิดเห็นของครูมาใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนานักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการบริหารงานต่าง ๆ จะต้องอาศัยความร่วมมือกัน ผู้บริหารจึงควรนำความคิดเห็นของครูมาใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจวางแผนการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนานักเรียน

1.2 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์ใช้ความรู้ ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูมีการเรียนรู้ร่วมกันและนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันไปพัฒนาผู้เรียน ผู้บริหารและครูควรร่วมกันวางแผนการทำงานในด้านการจัดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถและความต้องการที่แตกต่างกัน ผู้บริหารและครูควรร่วมกันวางแผนการทำงานในด้านการจัดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน

1.3 ด้านค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้บริหารและครูควรจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้บริหารและครูจึงควรมีค่านิยมร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล

1.4 ด้านการมีเงื่อนไขที่สนับสนุนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบผู้บริหารมีการจัดโครงสร้างหรือระเบียบกฎเกณฑ์ที่เอื้ออำนวยต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ได้มาตรฐานมีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามมาตรฐาน

1.5 ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารและครูมีความมุ่งมั่นในการสร้างโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำได้แนวทางในการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูควรตระหนักถึงความสำคัญและมีความมุ่งมั่นในการสร้างโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้

2. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารดำเนินการจัดทำหลักสูตร และส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของนักเรียนเป็นหลักมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากหลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญอย่างมากต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารและครูควรดำเนินการจัดทำหลักสูตร และส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของนักเรียน

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ทุกที่ ทุกเวลา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากสภาพแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ทุกที่ ทุกเวลา

2.3 ด้านวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ผลการวิจัยพบผู้บริหารจัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการวัดผลและประเมินผลจะทำให้ทราบผลการเรียนของผู้เรียน ผู้บริหารควรจัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล

2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูร่วมกันกำหนดนโยบายและแนวทางการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการ

ทำงานของนักเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการวิจัยจะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารและครูควรร่วมกันกำหนดนโยบายและแนวทางการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของนักเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูมีการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาและชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้บริหารและครูควรมีการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาและชุมชน

2.6 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูจัดระบบข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น จัดเส้นทาง/แผนที่และระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากแหล่งเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งเสริมการค้นคว้าหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้บริหารและครูควรจัดระบบข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.7 ด้านการนิเทศการศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูจัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากการนิเทศติดตามเป็นสิ่งสำคัญในการวัดผล ประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูควรจัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษา

2.8 ด้านการแนะแนวการศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาครูให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องจิตวิทยา การแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อสามารถนำความรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องอาศัยการแนะแนวการศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมและพัฒนาครูให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องจิตวิทยา การแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.9 ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา(แผนกลยุทธ์/แผนยุทธศาสตร์) ที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา เพื่อเป็นแผนในการดำเนินงาน และพัฒนาให้สถานศึกษาดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.10 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชน

2.11 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรและการร่วมกิจกรรมกับสถาบันอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรและการร่วมกิจกรรมกับสถาบันอื่น

2.12 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ผลการวิจัยพบผู้บริหารและครูร่วมกับบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาและใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรร่วมกับบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาและใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิจัยไปศึกษากับประชากรในกลุ่มอื่น ๆ เช่น ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 1 ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 2

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนด้านค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม กับการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

3. ควรศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนกับการบริหารงานด้านอื่น ๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไป และการบริหารงบประมาณ

4. ควรศึกษาแนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนเพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

References

- Charoenpoom, P. (2016). *The Relationship Between Organizational Culture and the Professional Learning Community Under the Office of Secondary Educational Service Area 25*. (Master's thesis, Khon Kaen University). [in Thai]
- Elifson, Kirk W., Runyon, Richard P., & Haber, A. (1996). *Fundamentals of Social Statistics* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Inpong, A. (2012). *The Academic Administration of Administrators at the Basic Educational Institutes in Yannawa District under the Bangkok Metropolis*. (Master's thesis, Dhurakij Pundit University). [in Thai]
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. In Reading in Fishbein, M. (Ed.), *Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.
- Office of the Basic Education Commission. (2007). *Educational Administration*. Bangkok: Office of the Prime Minister. [in Thai]
- Pumpuang, A. (2016). *Problems and Guided Developments of Academic Affairs Administration of Secondary Schools in Samutprakarn Under Secondary Educational Service Area Office 6*. (Master's thesis, Burapha University). [in Thai]
- The Secondary Educational Service Area Office 2. (2019). *Rajanagarindra School Cluster*. Retrieved September 2, 2019, from https://data.bopp-obec.info/emis/school.php?Area_CODE=101702 [in Thai]
- Tongtaweeyot, W. (2017). *Factors Affecting The Professional Learning Community of Teachers in Secondary Schools*. (Master's thesis, Rajamangala University of Technology Thanyaburi). [in Thai]

- Vehachat, R. (2007). *The Academic Administration of Basic Educational School*. Songkla: Thaksin Book centre. [in Thai]
- Wisalaporn, S. et al. (2002). The Participative Management. *Theory and Practice in Educational Administration*, (12), (13). Nonthaburi Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai]
- Wongsiri, D. (2013). *The relationship between Professional learning community and the teachers' efficiency in Khon Kaen city municipality school Khon Kaen province*. (Master's thesis, Loei Rajabhat University). [in Thai]